

представників цих партій. Українська молодь стежить за змінами в політичній ситуації України, що є неодмінно позитивною рисою.

Третя гіпотеза також підтверджується. Українська молодь спостерігає за кадровими перестановками в державних апаратах країни, що дозволяє стежити за їх майбутньою діяльністю і критично оцінювати результати їх діяльності.

Щодо четвертої гіпотези, ми не можемо цілковито стверджувати, що вона повністю підтверджується, оскільки до деяких рішень, або досить негативне ставлення, або вважають їх непрактичними. Хоча, в цілому, відношення до діяльності нової влади досить позитивне.

Те ж саме можна сказати і про п'яту гіпотезу. Респонденти виражають своє критичне прогнозування майбутньої діяльності нової влади. Вони вважають, що нова влада буде робити певні кроки в подоланні основних суспільних проблем, але результат цієї роботи побачити найближчим часом не вдасться. І, наостанок, половина респондентів вважає, що однієї каденції не вистачить новій владі для вирішення найгостріших проблем українського суспільства.

Узагальнюючи все вищесказане, можна зауважити, що українська молодь, порівняно з минулими роками стала більше поінформованою в політичній сфері України. На сьогоднішній день, велика частина молоді слідкує за політичними змінами в країні та приймає безпосередню участь в різних політичних процесах. Молодь має власну критичну точку зору на різні політичні події і не боїться її висловлювати. І з кожним днем все більша і більша частина молоді приймає участь в політичному житті власної країни. А саме ці ознаки є основними складовими сучасної демократичної європейської держави.

Торгашина А.А.
Научный руководитель: *Лисенко Е. В.*
Университет Ушинского
Г. Одесса

ЖЕНЩИНЫ В НАУКЕ: ФИЛОСОФСКИЙ И СОЦИОЛОГИЧЕСКИЙ АСПЕКТЫ

Исследование роли и места женщин в науке становится всё более актуальным объектом научного осмысления. Социолог Дороти Е. Смит в своей работе «Женская перспектива как радикальная критика социологии» отмечает, что мир в том виде, в котором социально конструируется мужчинами, находится в позиции власти и доминирования к миру женщин. Трудности женщин в науке, по мнению этой учёной, связано с тем, что методы, методология и концепции созданы преимущественно в рамках мужского мировосприятия и осмысления.

Вторая трудность связана с тем, что только небольшой процент женщин, которые занимаются наукой, превращают ее в карьеру. Различные исследования доказывают, что существует много женщин-инженеров, докторов и магистров наук, которые в дальнейшем больше не занимаются наукой. Согласно статистике, предоставленной британской организацией WISE («Женщины в науке и технике»), участие женщин в науке, технике, инженерии и математике начинает снижаться и в дальнейшем очень быстро ускорится, что говорит о том, что данная тема является очень важной в современном мире.

Предметом нашего исследования является философский и социологический аспекты участия женщин в науке. **Цель исследования:** выявить роль женщин в науке и наиболее значительные достижения женщин-ученых в ходе мировой истории.

Среди современных отечественных исследователей, которые занимались рассмотрением роли и места женщин в науке можно выделить А. В. Костину, И. Ф. Богданову, Е. В. Ведерникову, Е. З. Мирскую и др. [1; 2; 3].

Роль научного образования в меняющемся мире нельзя недооценивать: по оценкам, 90% будущих рабочих мест потребуют тех или иных навыков в области ИКТ (информационных и коммуникационных технологий), а наиболее быстро растущие категории рабочих мест связаны с наукой, технологиями, инженерией и математикой. В тоже время данные ЮНЕСКО (Агентства ООН по образованию, науке и культуре) показывают, что менее трети всех учащихся женского пола выбирают предметы, связанные с наукой для получения высшего образования, в то время как только три процента женщин выбирают предметы ИКТ.

Одной из причин является то, что уже много времени родители, учителя и образовательные учреждения не только не предпринимают никаких шагов, чтобы побудить девочек заниматься наукой, но и прямо или косвенно способствуют обратному. По данным опроса за 2017 г., девочкам оказывают намного меньшую поддержку при выборе научной профессии, чем мальчикам. Очень маленький процент девушек способен преодолеть эту сдерживающую среду, развить интерес к науке и стремиться к ней.

Для женщин, занимающихся наукой, также, безусловно, труднее добиться успеха из-за различных препятствий, с которыми они сталкиваются, и предвзятости, которая действует против них почти во всех учреждениях. Когда дело доходит до признания со стороны сверстников, женщины в растерянности, так как они получают намного меньше поддержки.

На протяжении веков женщины были исключены из образования и деятельности в научных областях – некоторым приходилось идти так далеко, что они притворялись мужчинами. Однако все же, несмотря на препятствия, многие женщины достигли больших достижений в науке, в том числе Мари Склодовская-Кюри, Ада Лавлейс, Рэйчел Карсон и Ширли Энн Джексон.

В журнале «Наука в обществе» были опубликованы данные, которые показывают, что, хотя женщины составляют 40% выпускников факультетов естественных наук, математики и информатики, они представляют только 32% исследователей в этих областях и занимают только 11% высших академических должностей в этих дисциплинах. В некоторых странах этот процент еще ниже. Множество организаций по всему миру, занимающихся продвижением роли женщин в науке, еще более укрепляют представление о том, что это международная проблема. Этот дисбаланс выражается в ограниченном участии женщин в профессиональных научных организациях всех видов, включая научные общества.

Как мы выяснили, существует несколько основных причин гендерного разрыва в науке: от приоритизации научного образования для мальчиков до гендерных предубеждений и стереотипов и глобального цифрового разрыва, который непропорционально сказывается на женщинах и девочках.

Обобщая все вышесказанное, можно сделать вывод об актуальности изучения роли женщин в сфере науки в современном мире. Эта тема важна, так как ее изучение, развитие может помочь женщинам занять достойное место в современном научном сообществе, чтобы изменить мир к лучшему.

ЛИТЕРАТУРА:

1. Богданова И.Ф. Женщины в науке: вчера, сегодня, завтра // Социологические исследования. – 2004.- N 1. – С. 103-112;

2. Каталзен А. Женщина и философия [Электронный ресурс] URL: <http://propaganda-journal.net/3576.html>;
3. Костина А. В. «Женщина в науке и философии: доминирующие мифы и действительности» – Знание. Понимание. Умение. № 1, 2017 с.66-76;

Холончук І.М.

Одеський Національний Університет ім. Мечникова

ПРОДУКТИВНІСТЬ ПРАЦІ МОЛОДИХ ФАХІВЦІВ

В умовах посилення глобалізаційних та інтеграційних процесів у світі ключові конкурентні переваги на міжнародному рівні отримують ті країни, які здатні найбільш ефективно використовувати всі наявні ресурси, й передусім, ресурси праці.

Продуктивність праці як економічна та соціальна категорія має важливе значення під час здійснення аналізу розвитку країни, що відображає рівень життя населення, темпи економічного зростання та стан конкурентоспроможності національної економіки. При цьому одним із пріоритетів розвитку економіки на інноваційних засадах має стати підвищення продуктивності праці молодих фахівців (частка яких у структурі зайнятих постійно зростає), яка за умов активного впровадження сучасних наукових досягнень та інтенсивного формування сектору високоінтелектуальних послуг здатна забезпечити високий рівень доданої вартості, доходів населення, інвестицій, стимулюючи людський розвиток та процес формування високих соціальних стандартів. Вітчизняні реалії дозволяють констатувати відсутність у нашій державі як методичного забезпечення оцінювання продуктивності праці молодих фахівців освітньої сфери, враховуючи вкрай обмежений обсяг вітчизняної статистичної бази з цих питань, так і економічних заходів щодо її стимулювання.

Для України це не є питанням сьогодення, оскільки на фоні занепаду розвитку економічного зростання це завдання нівелюється, але з часом, за умов виходу з кризи, поглиблення процесів комп'ютеризації тощо, вирішення його актуалізується. Враховуючи те, що інноваційна модель економіки має базуватися на прискореному розвитку науки, інновацій, освіти, виникає необхідність вирішення питання підвищення рівня продуктивності праці фахівців освітньої сфери в Україні в умовах переходу від застарілої традиційної моделі економіки, яка характеризується вичерпанням природних та фізичних людських ресурсів, до нової – інноваційної.

Через низький рівень економічного розвитку країна не виділяє достатніх засобів для народного утворення, професійної підготовки і перепідготовки кадрів. Це обумовлює відсталість системи утворення, унаслідок чого створюється недолік кваліфікованої робочої сили, недостача фахівців, що гальмує підвищення продуктивності праці, а повільні темпи її росту є найважливішою причиною відсталості.

Таким чином, традиційно розглянута як основний індикатор результативності трудової діяльності окремого працівника, чи організації суспільства в цілому продуктивність праці продовжує зберігати своє значення для оцінки рівня і перспектив розвитку будь-якого адміністративно-господарського утворення, починаючи від підприємства і кінчаючи народногосподарським комплексом країни. Це говорить про необхідність розвитку теорії продуктивності праці, що має важливе значення для керування людським капіталом підприємств, організацій, регіонів і країни в цілому. До